

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2008-2009

18 februari 2009

ONTWERP VAN DECREET

**houdende instemming met het Besluit
van de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten,
in het kader van de Raad bijeen,
betreffende de voorrechten en immuniteiten
die aan het Europees Defensieagentschap en zijn personeel worden verleend,
ondertekend in Brussel op 10 november 2004**

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	13
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	17
Advies van de Raad van State	21
Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen	25
Ontwerp van decreet	29
Bijlage: Besluit van de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen.....	33

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

I. ALGEMENE BESCHOUWINGEN OVER HET ONTHAAL VAN DE VERTEGENWOORDIGINGEN VAN INTERNATIONALE ORGANISATIES**1. Internationale gouvernementele organisaties en het verlenen van voorrechten en immuniteiten via een zetelakkoord****1.1. *Het belang van de aanwezigheid van internationale gouvernementele organisaties in België***

Het internationale imago en de bekendheid van België worden in belangrijke mate medebepaald door de aanwezigheid van de zetels of verbindingsbureaus van internationale gouvernementele organisaties met duizenden ambtenaren en hun families. België verwerft hierdoor een ruime internationale uitstraling, en ook de economische impact van deze aanwezigheid is aanzienlijk.

Bovendien vormt deze internationale aanwezigheid tegelijk een positieve uitdaging en een opportuniteit, in de mate dat zij mede één van de aanzetten kan zijn voor het ontwikkelen van beleidsinitiatieven op verschillende terreinen zoals ruimtelijke ordening, mobiliteit en veiligheid die de Belgische samenleving in haar geheel ten goede komen.

Heel wat troeven kunnen uitgespeeld worden, zoals onze uitstekende verbindingen met Europa en de rest van de wereld, de relatief lage immobiliënprijzen en kosten voor levensonderhoud, de meertaligheid van onze bevolking en haar multiculturele samenstelling, het gevarieerde sociaal-cultureel leven en de jarenlange ervaring van de diverse overheden met internationale organisaties en hun personeel.

Waakzaamheid blijft evenwel geboden. Door de uitbreiding van de Europese Unie (EU) en de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie (NAVO) dienen zich nieuwe kandidaten aan als gastland voor internationale organisaties. Daarbij bieden zij vaak zeer aantrekkelijke voorwaarden.

Het behoud van de reputatie van België als bevoorrecht gastland van internationale organisaties vraagt

een volgehouden inzet vanwege de verschillende overheden en zal vooral afhangen van het behoud en zo mogelijk de verbetering van de kwaliteit van het onthaalbeleid dat door deze overheden gevoerd wordt ten aanzien van de internationale instellingen en hun personeel.

1.2. *Definitie van een ‘internationale gouvernementele organisatie’*

Volgende criteria worden gewoonlijk aangevoerd om van een ‘internationale gouvernementele organisatie’ te kunnen spreken:

- de organisatie werd opgericht bij een internationaal verdrag tussen staten of tussen staten en intergouvernementele organisaties of tussen intergouvernementele organisaties waarin de doelstellingen van de organisatie, haar structuur en haar werking vastgelegd worden;
- uit dit oprichtingsverdrag of de oprichtingsdocumenten van de organisatie blijkt de intentie van de verdragspartijen om aan de organisatie tenminste een functionele internationale rechtspersoonlijkheid toe te kennen, met andere woorden zij kan met het oog op de realisatie van haar doelstellingen op het internationale vlak de nodige rechten laten gelden en de nodige rechtshandelingen stellen, zoals het sluiten van verdragen met derde staten en met andere internationale organisaties;
- zij beschikt over organen die onderscheiden zijn van deze van de lidstaten;
- zij is bevoegd om facultatieve of bindende normen uit te vaardigen naar de lidstaten toe.

1.3. *Voorrechten en immuniteiten zijn enkel mogelijk voor organisaties die voldoen aan die definitie*

Enkel internationale organisaties die aan de onder punt 1.2 vermelde criteria voldoen, kunnen aanspraak maken op de voorrechten en immuniteiten die krachtens het internationale publiek recht en het gewoonterecht aan internationale rechtspersonen toegekend worden.

Elke beslissing over de toekenning van voorrechten en immuniteiten aan een internationale organisatie moet bijgevolg voorafgegaan worden door een onder-

zoek naar haar internationaal rechtelijk statuut, volgens de vier aangehaalde criteria.

Als belangrijkste bron van het internationale publiek recht voor de toekenning van voorrechten en immuniteiten aan organisaties geldt het op 13 februari 1946 door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties (VN) aangenomen Verdrag over de voorrechten en immuniteiten van de Verenigde Naties¹.

Verder blijft ook het gewoonterecht een belangrijke bron van recht voor wat betreft de voorrechten en immuniteiten.

Om internationale gouvernementele organisaties ook in België een juridisch statuut toe te kennen en hen hier volkomen onafhankelijk te laten functioneren, dienen de hoger vermelde overheden in België een zetelakkoord met die organisaties te sluiten.

1.4. Voorrechten en immuniteiten moeten vastgelegd worden in een verdrag ('zetelakkoord')

België houdt streng aan het algemene beginsel dat de voorrechten en immuniteiten die internationale organisaties en hun personeel genieten, functioneel dienen te zijn: slechts deze voorrechten en immuniteiten worden toegekend die noodzakelijk zijn voor de onafhankelijkheid en de goede werking van de organisatie. Voorrechten en immuniteiten kennen dus een uitzonderingskarakter; zij houden immers per definitie een uitzondering in op de Grondwet en de bestaande wetgeving.

De voorrechten en immuniteiten worden vastgelegd in een akte die tot een van de drie volgende types behoort:

- een multilaterale overeenkomst tussen de lidstaten van de organisatie die elke lidstaat verplicht de opgesomde voorrechten en immuniteiten toe te kennen aan organen en personeel van de organisatie op zijn grondgebied;

¹ Goedgekeurd bij wet van 28 augustus 1948. Voor België trad het in werking op 25 september 1948. Op 22 januari 1976 ondertekenden België en de VN een Aanvullend Akkoord bij het Verdrag van 1946, dat werd goedgekeurd bij wet van 22 mei 1978 en in werking trad op 4 juli 1978. Dit VN-verdrag vindt op zijn beurt zijn rechtsgrond in artikel 105 van het Charter van de Verenigde Naties dat bepaalt dat de VN op het grondgebied van elke lidstaat alle voorrechten en immuniteiten geniet die noodzakelijk zijn voor het bereiken van haar doelstellingen. Vertegenwoordigers van de lidstaten en officiële afgevaardigden van de VN genieten de voordelen en immuniteiten die noodzakelijk zijn voor de uitoefening van hun functie.

- een bilateraal verdrag: een zogenaamd 'zetelakkoord' tussen de organisatie en het betrokken gastland, als het gastland geen lid is van de multilaterale overeenkomst of van de organisatie, of als er geen multilaterale overeenkomst is, of om gewoon duidelijkheid te scheppen naast de multilaterale overeenkomst om de tegenstelbaarheid ten aanzien van derden te benadrukken;
- een aanvullende bilaterale overeenkomst: naast een multilaterale overeenkomst, om aan de organisatie een beperkt aantal bijkomende voorrechten toe te kennen die niet in de multilaterale overeenkomst opgenomen waren.

Het voorliggende besluit is een akte van het eerste type.

2. De in zetelakkoorden meest voorkomende voorrechten en immuniteiten

2.1. Immuniteit van de organisatie zelf

De internationale organisatie als dusdanig zal immuniteit van rechtsmacht in het gastland genieten. Verder zijn de gebouwen, archieven, briefwisseling en communicaties van de organisatie onschendbaar, evenals de goederen en activa die gebruikt worden voor de officiële werkzaamheden van de organisatie.

2.2. Immuniteit van rechtsmacht voor het personeel

Hier wordt een onderscheid gemaakt tussen personeelsleden met een diplomatiek statuut, internationale ambtenaren en lokaal aangeworven hulppersoneel.

België hanteert als algemene regel dat enkel aan het hoofd van de vertegenwoordiging van een internationale organisatie en aan diens adjunct de voorrechten en immuniteiten toegekend worden die ingevolge het Verdrag van Wenen van 1969 inzake het diplomatieke verkeer, toegekend zijn aan een lid van het diplomatieke personeel van een diplomatieke zending. Het hoofd van de vertegenwoordiging van een internationale instelling wordt dus niet gelijkgesteld met het hoofd van een diplomatieke zending van een staat.

De meeste personeelsleden van de zetel van de organisatie genieten een beperkte immuniteit van rechtsmacht, namelijk enkel voor handelingen die zij stellen in de uitoefening van hun functie. Die immuniteit

blijft ook gelden nadat zij hun functie beëindigd hebben.

Lokaal aangeworven hulppersoneel geniet geen immuniteit.

2.3. *Fiscale voorrechten*

De fiscale immuniteit van organisaties is gebaseerd op het beginsel van de gelijkheid van staten (een staat kan een andere staat niet belasten via een internationale organisatie) en op het feit dat het gastland geen ongeoorloofd voordeel mag halen uit de aanwezigheid van een internationale organisatie op zijn grondgebied. Bovendien moet een internationale organisatie kunnen beschikken over de nodige onafhankelijkheid.

De vrijstelling van belastingen is absoluut, maar geldt uitsluitend voor het officiële gebruik van de organisatie: zij geldt enkel voor goederen, bezittingen, inkomsten of uitgaven die noodzakelijk zijn om de organisatie toe te laten haar door het oprichtingsverdrag opgelegde taken te vervullen. Zij kan bijgevolg nooit gelden voor goederen, bezittingen, inkomsten of uitgaven die betrekking hebben op of het resultaat zijn van industriële of commerciële activiteiten. Zij geldt evenmin voor heffingen die slechts vergoedingen zijn voor diensten van openbaar nut (retributies).

De drie hoger vermelde categorieën van personeel hebben ook een verschillend statuut op het vlak van fiscale voorrechten.

Het hoofd van de zetel of de vertegenwoordiging en diens adjunct genieten de fiscale vrijstellingen die aan leden van de diplomatieke vertegenwoordigingen toegekend worden.

De ambtenaren van de organisatie genieten in België enkel vrijstelling van belasting op de lonen en vergoedingen die zij van de organisatie ontvangen, op voorwaarde dat de organisatie zelf een interne inkomstenbelasting heft. In dit geval wordt in het zetelakkoord een bepaling tot het vermijden van dubbele belasting opgenomen. België behoudt zich het recht voor om de lonen en vergoedingen in aanmerking te nemen voor de berekening van de belasting uit andere bronnen (progressievoorbehoud). Dit impliceert dat België in de regel de inkomsten uit

andere bronnen dan lonen en vergoedingen in België belast, tenzij een internationale conventie of reciprociteit zou bestaan. België aanvaardt met andere woorden geen 'exceptie van fiscale woonplaats'. De vrijstelling van inkomstenbelasting geldt bovendien in principe niet voor de pensioenen die organisaties uitkeren aan hun gewezen ambtenaren die in België verblijven.

Het lokaal aangeworven personeel valt onder de fiscale regelgeving in België en geniet bijgevolg geen fiscale voorrechten.

Internationale ambtenaren genieten in principe geen fiscale voorrechten voor hun persoonlijk gebruik. De vrijstelling van inkomstenbelasting is immers strikt genomen geen voorrecht, maar het gevolg van een regeling tot het vermijden van dubbele belasting.

Toch staat België een beperkte vrijstelling bij 'eerste indiensttreding' toe. De ambtenaren hebben bij het opnemen van hun functie gedurende twaalf maanden het recht een eerste wagen en meubels en andere goederen nodig voor de inrichting van hun woning, aan te kopen met vrijstelling van belasting over de toegevoegde waarde (btw) en douanerechten. Voorwaarde is dat zij vóór hun indiensttreding niet in België verbleven. Deze vrijstelling is een gunst van het gastland België dat zich daardoor op hetzelfde niveau plaatst als andere gastlanden.

2.4. *Sociale zekerheid*

Krachtens artikel 3 van de wet op de sociale zekerheid van 27 juni 1969 is het Belgische stelsel van sociale zekerheid voor werknemers van toepassing op alle werknemers in België die met een arbeidsovereenkomst werken op het Belgische grondgebied voor een in België gevestigde werkgever, tenzij een internationale overeenkomst anders bepaalt.

Aangezien internationale organisaties doorgaans zelf voorzien in een stelsel van sociale zekerheid voor hun personeel, wordt in de zetelakkoorden gewoonlijk een clausule inzake sociale zekerheid opgenomen.

Daarbij worden volgende beginselen toegepast:

- België kent de vrijstelling van verplichte aansluiting bij zijn sociale zekerheid enkel toe aan internationale ambtenaren die geen Belg of permanent

verblijfshouder zijn. Die ambtenaren krijgen een ‘optierecht’: zij kunnen aansluiten, hetzij bij het stelsel van sociale zekerheid van hun organisatie², hetzij bij het Belgische stelsel;

- die optie geldt niet voor ambtenaren met de Belgische nationaliteit of permanente verblijfshouders; die zijn verplicht aangesloten bij het Belgische zekerheidsstelsel, tenzij België reeds gebonden is door een internationale overeenkomst die op deze regel een afwijking bevat;
- het lokaal aangeworven personeel is steeds aangesloten bij het Belgische zekerheidsstelsel.

2.5. Overige voorrechten

Internationale ambtenaren zijn, voor zover zij in België geen andere winstgevendende activiteit uitoefenen, niet onderworpen aan de Belgische wetgeving inzake de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten en inzake de uitoefening door buitenlanders van zelfstandige beroepsactiviteiten. Zij hebben bijgevolg geen arbeidsvergunning nodig om in België te kunnen werken. Zij zijn evenmin onderworpen aan maatregelen ter beperking van de immigratie of aan de inschrijvingsformaliteiten voor vreemdelingen. Dit betekent dat zowel de procedures voor afgifte van een visum als de administratieve verplichtingen bij hun aankomst in België, sterk vereenvoudigd worden.

3. Het concrete onthaal van internationale organisaties en hun personeel

Acties en bijkomende faciliteiten die het imago van België als aantrekkelijk gastland moeten in stand houden of verbeteren, situeren zich voornamelijk op het vlak van het concrete onthaal. Immers, de toekenning van voorrechten en immuniteiten is strikt gebonden aan regels en criteria, zoals hierboven beschreven. De ruimte voor aanvullende voordelen is bijgevolg uiterst beperkt, zoniet onbestaand.

3.1. Gebouwen

Financiële tussenkomsten vanwege de staat voor de huisvesting van internationale organisaties kun-

² Om te kunnen spreken van een eigen zekerheidsstelsel moet het zekerheidsstelsel van de organisatie wel beantwoorden aan de minimumvoorwaarden opgenomen in de Conventie nr. 102 van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) betreffende de minimumnormen inzake sociale zekerheid.

nen niet veralgemeend worden, maar worden geval per geval bekeken. In geval een organisatie erom verzoekt, kan het Interministerieel Comité voor het Zetelbeleid (ICZ) beslissen dat technische bijstand verleend wordt voor problemen met betrekking tot de constructie, het verwerven of het gebruik van kantoorruimte. Ook wordt assistentie verleend bij het volgen van de procedures voor het aanvragen van bouw- en milieuvergunningen. In het belang van een coherent zetelbeleid moeten de strategische beleids-opties van de federale overheid en het beleid inzake ruimtelijke ordening van de gewesten en de lokale overheden permanent op elkaar afgestemd worden. De organisatie van het overleg behoort tot de taken van de Federale Overheidsdienst (FOD) Buitenlandse Zaken, het Interministerieel Comité voor het Zetelbeleid.

3.2. Onthaal van het personeel

Een doeltreffend onthaal omvat verschillende aspecten:

- duidelijke informatie over het gastland;
- dienstverlening aan de organisatie en aan de internationale ambtenaren;
- initiatieven die de integratie van nieuwe ambtenaren en hun familie moeten bevorderen;
- aandacht voor de veiligheidsaspecten.

Een belangrijke rol is weggelegd voor de Belgische overheden, en in het bijzonder voor de gemeenschappen, de gewesten en de gemeenten.

3.3. Beveiliging van de organisatie

België moet alle maatregelen treffen noodzakelijk om de onafhankelijkheid en de goede werking van de organisatie te verzekeren. Daartoe behoort onder meer de beveiliging van de gebouwen en de bescherming van prominenten.

3.4. Ruimtelijke ordening en mobiliteit

De diverse overheden zijn het aan zichzelf verplicht om in hun beleid terdege rekening te houden met de aanwezigheid van internationale organisaties. Een

vlotte bereikbaarheid, beheersing van de verkeersproblemen en de kwaliteit van de leef- en werkomgeving zijn factoren die in belangrijke mate het imago van een gastland mee bepalen. Permanent overleg tussen de betrokken bestuursniveaus is onontbeerlijk om de prioriteiten van de verschillende overheden op elkaar af te stemmen.

5. Weerslag op de bevoegdheidsuitoefening van Vlaanderen

Vooreerst geniet elke internationale organisatie die zich in België vestigt, de absolute immuniteit ten opzichte van haar gebouwen en archief. De betreding van de gebouwen is afhankelijk van haar toelating. Ook de toegang tot het archief is onschendbaar.

Deze algemene principes beperken dus de effectieve draagwijdte van normen inzake huiszoeking, uitgevaardigd door het Vlaams Parlement. De Vlaamse overheid is hiertoe bevoegd overeenkomstig artikel 11 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd bij de bijzondere wet van 16 juli 1993 ter vervollediging van de federale staatsstructuur.

Huiszoekingen en onteigeningen ressorteren zowel onder de bevoegdheid van de gemeenschappen en de gewesten, als onder die van de federale overheid. Enkel voor noodzakelijke onteigeningen zouden de organisaties kunnen ontzet worden uit hun eigendomsrecht. De organisaties mogen in voorkomend geval trouwens niet gehinderd worden in hun werking, een toereikende schadeloosstelling moet onverwijld betaald worden en de overheden in België helpen de organisaties bij de wederinstallatie. Zulke verdragsbepalingen leggen beperkingen en voorwaarden op aan de uitoefening van de onteigeningsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, vastgelegd in de Grondwet (artikel 16), de federale en de gefedereerde regelgeving, zoals bepaald in artikel 79 van de wet van 8 augustus 1980.

De gewesten zijn bevoegd voor de toepassing van de federale normen betreffende de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten, met inbegrip van de vaststelling van de inbreuken (artikel 6, §1, IX, 3°, van de bijzondere wet tot hervorming der instellin-

gen, zoals gewijzigd). Ook hier kunnen bijzondere voorrechten van toepassing zijn.

De belastingen die in aanmerking komen voor vrijstelling liggen hetzij in het federale bevoegdheidsdomein (de personenbelasting bijvoorbeeld), hetzij in dat van de gewesten (artikel 3, financieringswet, bijvoorbeeld het successierecht van rijksinwoners en het recht van overgang bij overlijden van niet-rijksinwoners, de onroerende voorheffing, het registratierecht op de overdrachten ten bezwarende titel van in België gelegen onroerende goederen, de verkeersbelasting op de autovoertuigen, de belastingen op de inverterstelling)³.

De organisaties zelf en hun personeelsleden met een diplomatiek statuut worden alleszins vrijgesteld van directe en bepaalde indirecte belastingen op hun activa, inkomsten en goederen voor zover zij dus bestemd zijn voor het officiële gebruik van de inter-

³ De artikelen 3 en 5bis van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten (financieringswet), zoals gewijzigd, bepalen de gefedereerde belastingen en heffingen. Die financieringswet specificeert in zijn artikel 3 de gewestelijke belastingen. De gewesten zijn immers bevoegd, overeenkomstig artikel 4, §1 tot en met §3, van de financieringswet, om de vrijstellingen van die in artikel 3, 1° tot 12°, opgesomde belastingen te wijzigen, met dien verstande dat voor de verkeersbelasting en de belasting op de inverterstelling, verschuldigd door vennootschappen, autonome overheidsbedrijven of verenigingen zonder winstoogmerk (vzw's) met leasingactiviteiten, dit slechts kan na een verplicht samenwerkingsakkoord gesloten te hebben zoals bedoeld in artikel 92bis, §2, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Voornamelijk de in de tekst hierboven opgesomde belastingen in het kader van de vestiging van internationale organisaties zouden reëel in aanmerking komen voor vrijstelling, gezien de aard van de eerste drie en de laatst opgesomde indirecte belastingen in artikel 3 van de financieringswet (in casu belastingen op spelen en weddenschappen, belasting op de automatische ontspanningstoestellen, openingsbelasting op de slijterijen van gegiste dranken en het eurovignet). Artikel 170, §2, van de Grondwet maakt de gefedereerde overheden principieel bevoegd op fiscaal vlak. De gewone wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd, bepaalt in zijn eerste artikel dat de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en die van het Vlaams Gewest onder meer gefinancierd worden door een krediet ten laste van de federale begroting, *ristorno's* van de opbrengst van sommige bij de wet vastgestelde belastingen of heffingen en een eigen fiscaliteit.

ationale organisatie of met haar werking verband houden.

De toegewezen delen van de opbrengst van andere belastingen zijn geen gefedereerde belastingen: het blijven rijksbelastingen, zoals de financieringswet uitdrukkelijk bepaalt in zijn artikel 6. Het gaat om de personenbelasting en de btw. Vrijstellingen op zulke belastingen blijven dus een federale bevoegdheid, hoewel de gefedereerde overheden hierdoor onrechtstreeks inkomsten zullen derven (artikel 42 en volgende van de financieringswet): als gevolg van dergelijke vrijstellingen verlagen de dotaties en ristorno's.

De retributies zijn van vrijstelling uitgesloten.

6. Gevolgen voor de verdragsprocedure

Zetelakkoorden dienen in principe gemengd verklaard te worden en de procedures te volgen in toepassing van het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen. Het gemengd verklaren van een zetelakkoord staat in functie van het verlenen van immuniteit van goederen van de internationale organisatie, in de mate dat de gemeenschappen of de gewesten bevoegd zijn, en in functie van het facultatief toekennen van fiscale vrijstellingen.

In toepassing van artikel 167 van de Grondwet, betekent dit dat al de betrokken regeringen, dus in voorkomend geval ook de Vlaamse Regering, de onderhandelde verdragstekst moeten goedkeuren. Hun parlementen dienen hun instemming met het ondertekende zetelakkoord te verlenen, vooraleer de federale overheid het internationaal kan ratificeren.

II. TOELICHTING VAN HET BESLUIT VAN DE VERTEGENWOORDIGERS VAN DE REGERINGEN VAN DE LIDSTATEN, IN HET KADER VAN DE RAAD BIJEEN, BETREFFENDE DE VOORRECHTEN EN IMMUNITeiten DIE AAN HET EUROPEES DEFENSIEAGENTSCHAP EN ZIJN PERSONEEL VERLEEND WORDEN

1. Het Europees Defensieagentschap (EDA)

De Europese Raad gaf op 19 en 20 juni 2003 in Thessaloniki de opdracht om de nodige maatregelen te

treffen om in de loop van 2004 een intergouvernementeel agentschap voor de ontwikkeling van defensievermogen, onderzoek, aankopen en bewapening op te richten. In de Europese veiligheidsstrategie die door de Raad goedgekeurd werd, wordt de oprichting van een Europees Defensieagentschap genoemd als een belangrijk element voor de ontwikkeling van meer flexibele en meer efficiënte militaire capaciteit in de EU.

Het EDA werd op 12 juli 2004 opgericht door het Gemeenschappelijk Optreden (referte 2004/551/GBVB) van de Raad in het kader van het buitenland- en veiligheidsbeleid. Denemarken nam niet deel aan de opmaak en aanneming van dat Gemeenschappelijk Optreden, vermits het niet deelneemt aan de uitwerking en de uitvoering van besluiten en acties van de EU die gevolgen hebben op defensiegebied. Thans telt het EDA 26 lidstaten, namelijk alle lidstaten van de EU met uitzondering van Denemarken.

Het EDA heeft tot doel het defensievermogen op het gebied van crisisbeheersing te ontwikkelen, de Europese samenwerking op het vlak van bewapening te bevorderen, de Europese technologische en industriële defensiebasis (DTIB) te versterken, een concurrerende Europese markt voor defensie-uitrusting tot stand te brengen en het onderzoek te bevorderen om op die manier het industriële en technologische potentieel van de 26 EU-lidstaten op defensiegebied te versterken. De huidige taken van het EDA zijn daarom:

- een allesomvattende en systematische benadering scheppen voor het bepalen van en het voldoen aan de behoeften van het Europese veiligheids- en defensiebeleid (EVDB);
- samenwerking op het gebied van defensie-uitrusting tussen de EU-lidstaten bevorderen;
- bijdragen tot de ontwikkeling en de algemene herstructurering van de Europese defensie-industrie;
- Europees onderzoek en technologie op defensiegebied bevorderen, met inachtneming van de Europese beleidsprioriteiten;
- in nauwe samenwerking met de Europese Commissie werken aan de ontwikkeling van een internationaal concurrerende markt voor defensie-uitrusting.

Het EDA staat onder toezicht van de Raad en alle lidstaten kunnen erin participeren. In zijn rol van

politieke toezichthouder en beleidsmaker moet de Raad richtsnoeren verstrekken. Voor het aannemen van richtsnoeren en besluiten in verband met de werking van het EDA komen de ministers van Defensie van de lidstaten samen.

Het EDA heeft rechtspersoonlijkheid waarmee het zijn functies kan uitoefenen en zijn doelstellingen kan verwezenlijken, waarbij het nauwe contacten onderhoudt met de Raad en het de verantwoordelijkheden van de EU en haar instellingen volledig in acht neemt. De lidstaten zorgen ervoor dat het EDA beschikt over de ruimste handelingsbekwaamheid die via hun wetgeving aan rechtspersonen verleend wordt. Het EDA kan in het bijzonder roerende en onroerende goederen verwerven of vervreemden en het kan in rechte optreden. Het Agentschap krijgt de bevoegdheid om met particuliere of publieke rechtssubjecten contracten te sluiten.

De secretaris-generaal of Hoge Vertegenwoordiger voor het Gemeenschappelijk Buitenland- en Veiligheidsbeleid (GBVB) is de leidend ambtenaar van het EDA. Het besluitvormingsorgaan wordt gevormd door een bestuur dat bestaat uit één vertegenwoordiger van elke deelnemende lidstaat en een vertegenwoordiger van de Commissie. Het bestuur benoemt de directeur en zijn/haar plaatsvervang(st)er voor een periode van drie jaar op voordracht van het hoofd van het Agentschap. Het personeel, met inbegrip van de directeur, bestaat uit contractuele en statutaire personeelsleden, aangeworven uit alle deelnemende lidstaten, op een zo breed mogelijke geografische grondslag, en uit de EU-instellingen. Naast het aantal rechtstreeks door het Agentschap aangeworven personeelsleden met een contract van bepaalde duur, zijn er nationale deskundigen die door de lidstaten gedetacheerd worden of belast worden met specifieke taken en projecten, en voor een bepaalde tijd bij het Agentschap gedetacheerde EU-ambtenaren.

Het EDA is sinds eind 2004 operationeel. In zijn vergadering van 22 november 2004 stelde de raad van bestuur het eerste werkprogramma op. De nodige aanwervingen konden gedaan worden om een eerste personeelsformatie van 77 personen samen te stellen.

De financiële bepalingen die van toepassing zijn op de algemene begroting, worden door de Raad met eenparigheid van stemmen vastgelegd. De activa worden gevormd door diverse ontvangsten en de bijdragen van de lidstaten die berekend worden volgens een verdeelsleutel op basis van het bruto nationaal

inkomen. De passiva bestaan uit personeelskosten, werkingskosten, beleidskredieten en diensten. Uit het financiële rapport over 2007 blijkt dat de inkomsten van het EDA 22,374 miljoen euro bedroegen en de uitgaven een totaal bereikten van 21,498 miljoen euro. Het grootste gedeelte van de inkomsten (20,818 miljoen euro) kwam van de bijdragen van de lidstaten. België betaalde daarvan 590.706 euro. Iets meer dan de helft van de uitgaven gaat naar personeelskosten.

Op 19 november 2007 keurde de raad van bestuur het werkprogramma en het budget voor 2008 goed. Het budget stijgt naar 32 miljoen euro. Daarvan is 6 miljoen euro voorbehouden voor experimenten met onbemande vliegtuigen, maar dat bedrag kan enkel besteed worden na een nieuwe beslissing van de raad van bestuur. Qua personeel, waren op 31 december 2007 93 van de 98 betrekkingen ingenomen. Daarnaast waren er vier vacante betrekkingen en was één plaats voorbehouden.

Het EDA is gevestigd in de Lakenweversstraat 17-23 in 1050 Brussel.

2. Specifieke toelichting

Op 12 juli 2004 heeft de Raad het Gemeenschappelijk Optreden betreffende de oprichting van het Europees Defensieagentschap vastgesteld. Opdat het EDA zijn werkzaamheden zou kunnen aanvaatten, moesten aan het EDA en zijn personeel, uitsluitend in het belang van het Agentschap en van de EU, de daartoe vereiste voorrechten, immuniteiten en faciliteiten verleend worden.

Op 10 november 2004 ondertekenden de vertegenwoordigers van de regeringen van de EU-lidstaten het besluit betreffende de voorrechten en immuniteiten. Het besluit treedt in werking nadat het door tien lidstaten, waaronder België als lidstaat waar het EDA zijn zetel heeft, geratificeerd is. Momenteel hebben vijftien verdragspartijen⁴ dit besluit geratificeerd. Het dient voor de betrokken lidstaten toegepast te worden met terugwerking tot 7 september 2004, de datum waarop het besluit aangenomen werd.

⁴ Bulgarije, Denemarken, Duitsland, Hongarije, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Nederland, Oostenrijk, Roemenië, Slovenië, Slovakije, Tsjechië en Zweden.

3. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1 stelt dat de lokalen en gebouwen van het EDA onschendbaar zijn. De eigendommen en bezittingen kunnen niet getroffen worden door enige dwangmaatregel van bestuurlijke of gerechtelijke aard.

Artikel 2 bepaalt dat de archieven onschendbaar zijn.

Volgens artikel 3 zijn het Agentschap, zijn bezittingen, inkomsten en andere eigendommen, vrijgesteld van alle directe belastingen. De regeringen van de lidstaten treffen passende maatregelen tot kwijtschelding of teruggave van het bedrag van de indirecte belastingen en van de belastingen op de verkoop wanneer het Agentschap voor officieel gebruik belangrijke aankopen doet van goederen waar die belastingen in de prijs begrepen zijn. Die goederen mogen niet verkocht of overgedragen worden, tenzij dat gebeurt volgens de voorwaarden die overeengekomen zijn met de lidstaat die de vrijstelling verleend heeft. Geen enkele vrijstelling wordt verleend van belastingen en rechten die niets anders zijn dan eenvoudige vergoedingen voor diensten van openbaar nut (retributies).

Artikel 4 bepaalt dat het EDA vrijgesteld is van door de lidstaten opgelegde betalingen en aflossingen in verband met de overdracht van defensiegoederen voor officieel gebruik door het Agentschap. De lidstaten streven ernaar om die overdrachten zo gemakkelijk mogelijk te maken.

Artikel 5 stelt dat de lidstaten het EDA de toelating verlenen om vrij te communiceren en dat zij dat recht beschermen.

Volgens artikel 6 moeten de lidstaten de binnenkomst, het verblijf en het vertrek van de personeelsleden van het EDA vergemakkelijken.

Artikel 7 gaat over de voorrechten en immuniteiten van de personeelsleden van het Agentschap. Zij genieten, ongeacht hun nationaliteit, op het grondgebied van elke lidstaat:

- vrijstelling van rechtsvervolging in verband met de uitoefening van hun taken, ook als zij niet langer personeelslid zijn;

- onschendbaarheid van hun officiële papieren, documenten en ander officieel materieel;
- vrijstelling van immigratiebeperkingen en vreemdelingenregistratie samen met hun echtgeno(o)t(e) en de verwanten die te hunner laste zijn.

Personeelsleden zijn vrijgesteld van inkomstenbelasting op de door het Agentschap betaalde salarissen en vergoedingen, die wel in aanmerking genomen worden bij de vaststelling van de belasting op inkomsten uit andere bronnen. De vrijstelling is niet van toepassing op uitkeringen bij vertrek en op andere uitkeringen aan voormalige personeelsleden of hun verwanten.

Artikel 8 bepaalt dat de immuniteiten niet gelden voor civiele vorderingen van derden wegens schade, lichamelijk letsel of overlijden ten gevolge van verkeersongevallen.

Artikel 9 stelt dat de personeelsleden, onder de voorwaarden en volgens de procedures die neergelegd zijn in het personeelsstatuut van het EDA, onderworpen zijn aan een belasting op de door het Agentschap betaalde salarissen en vergoedingen. Het Agentschap deelt elk jaar de namen van de personeelsleden mee aan de lidstaten.

Artikel 10 geeft aan dat de lidstaten, op verzoek van de directeur van het EDA, maatregelen treffen om de veiligheid van de personeelsleden te waarborgen.

Volgens artikel 11 worden de voorrechten en immuniteiten verleend in het belang van het EDA en de EU en niet tot persoonlijk voordeel van de betrokkenen. Zij kunnen opgeheven worden op verzoek van een bevoegde overheid of van een gerechtelijk orgaan, zonder dat de belangen van het Agentschap geschaad worden. Wanneer de immuniteit van het Agentschap opgeheven is, vinden huiszoeken plaats in aanwezigheid van de directeur of zijn/haar gemachtigde. Het Agentschap werkt samen met de bevoegde overheden wanneer sprake is van misbruiken.

Artikel 12 bepaalt dat geschillen betreffende een weigering om de immuniteit op te heffen of betreffende een misbruik van immuniteit, door de Raad besproken worden.

Artikel 13 stelt dat de bepalingen van de voorgaande artikelen ook gelden voor nationale deskundigen gedetacheerd naar het EDA.

Artikel 14 geeft aan dat het Agentschap voor de toepassing van het besluit samenwerkt met de bevoegde overheden van de lidstaten.

Overeenkomstig artikel 15 volgt binnen twee jaar na de inwerkingtreding van het besluit of, indien eerder, bij de inwerkingtreding van het Verdrag tot vaststelling van een Grondwet voor Europa, een evaluatie.

Artikel 16 bepaalt dat het besluit enkel van toepassing is in het moederland van de lidstaten. Elke lidstaat kan echter aangeven dat het ook van toepassing is op zijn andere territoria.

In artikel 17 staat dat het besluit in werking treedt op de eerste dag van de tweede maand nadat tien lidstaten, waaronder België als lidstaat waar het EDA gevestigd is, aan het secretariaat-generaal van de Raad meegedeeld hebben, dat hun instemmingprocedure naar intern recht afgerond is. Het besluit vindt toepassing vanaf 7 september 2004, de datum van aanneming.

Artikel 18 geeft aan dat het besluit gepubliceerd wordt in het Publicatieblad van de EU.

III. PROCEDUREVERLOOP

1. Gemengd karakter en ondertekening van het besluit

Het gemengde karakter (bevoegdheden van de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten) werd vastgelegd via een schriftelijke procedure van de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB). Op 27 juli 2004 stuurde de FOD Buitenlandse Zaken een brief naar de leden van de WGV waarin het gemengde karakter voorgesteld werd. In haar antwoord van 31 augustus 2004 verklaarde de toenmalige administratie Buitenlands Beleid zich akkoord met dat voorstel.

Het besluit werd op 10 november 2004 in Brussel ondertekend.

2. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

Op 16 november 2005 sloot de SERV zich aan bij het ontwerp van regeringsbeslissing.

3. Advies van de Raad van State

De Raad van State bracht op 3 januari 2006 zijn advies (39.616/1) uit. De Raad had geen opmerkingen.

4. Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen

Op het ogenblik van de beslissing van de Vlaamse Regering was de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV) nog niet operationeel. Het advies werd alsnog aangevraagd en uitgebracht op 14 januari 2009.

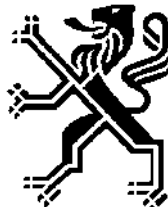
De SARiV betreurt dat België in dit dossier achterop hinkt en wijst nogmaals op het belang van een snelle ratificatie voor de aantrekkelijkheid van België als gastland.

De SARiV sluit zich aan bij het ontwerp van decreet.

*De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Institutionele Hervormingen,
Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme,
Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid,*

Kris PEETERS

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP*Vlaamse Regering*

Ontwerp van decreet houdende instemming met
het besluit van de vertegenwoordigers van
de regeringen van de lidstaten,
op 10 november 2004 in het kader van de Raad bijeen,
betreffende de voorrechten en immuniteiten die aan
het Europees Defensieagentschap en zijn personeel worden verleend,
ondertekend in Brussel op 10 november 2004

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid,
Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en
Toerisme is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams
Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een
gewestaangelegenheid.

Art. 2. Het besluit van de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, op 10 november 2004 in het kader van de Raad bijeen, betreffende de voorrechten en immuniteiten die aan het Europees Defensieagentschap en zijn personeel worden verleend, ondertekend in Brussel op 10 november 2004, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid,
Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Sterk door overleg

20 jaar

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Brussel, 16 november 2005
RVP-IT/05-017Aan de heer Herbert TOMBEUR
Directeur
Administratie Buitenlands Beleid
Boudewijnlaan 30

1000 BRUSSEL

Betreft: Principiële goedkeuring van :

- het ontwerp van decreet houdende instemming met het besluit van de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, betreffende de voorrechten en immuniteiten die aan het Europees Defensieagentschap en zijn personeel worden verleend, ondertekend in Brussel op 10 november 2004 ;
- het ontwerp van decreet houdende instemming met het aanvullend protocol tussen het koninkrijk België en het Europees Defensieagentschap, ondertekend in Brussel op 22 juni 2005

Geachte heer,

De raad heeft de teksten van bovenvermeld ontwerpdecreet ontvangen en doorgenomen en heeft zich op zijn bijeenkomst van 16 november 2005 aangesloten bij het ontwerp van de regeringsbeslissing.

In de hoop u hiermee van dienst te zijn geweest, tekenen wij,

Met vriendelijke groeten,

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

kopie : minister Bourgeois

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

GA

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 39.616/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 20 december 2005 door de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende instemming met het besluit van de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, op 10 november 2004 in het kader van de Raad bijeen, betreffende de voorrechten en immuniteiten die aan het Europees Defensieagentschap en zijn personeel worden verleend, ondertekend in Brussel op 10 november 2004", heeft op 3 januari 2006 het volgende advies gegeven:

Bij het ontwerp zijn geen opmerkingen te maken.

GA

39.616/1

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter, voorzitter,
	D. ALBRECHT, B. SEUTIN,	kamervoorzitter, staatsraad,
	M. TISON,	assessor van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, eerste auditeur-wnd. afdelingshoofd.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD INTERNATIONAAL VLAANDEREN

De heer Kris Peeters
 Vlaams minister van Institutionele Hervormingen,
 Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme,
 Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid
 Martelaarsplein 19
 1000 Brussel

Strategische Adviesraad internationaal
 Vlaanderen
 p/a Boudewijngedebou
 Boudewijnlaan 30 bus 81
 1000 Brussel

uw bericht van
 23 december 2008

uw kenmerk
 WV/cr/2008/011

ons kenmerk
 Advies 2009/06

bijlagen

vragen naar / e-mail
 Eva Haeverans
 eva.haeverans@iv.vlaanderen.be

telefoonnummer
 02 553 54 45

datum
 14 januari 2009

Betreft: Briefadvies over het ontwerp van decreet houdende instemming met het Besluit van de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, betreffende de voorrechten en immuniteiten die aan het Europees Defensieagentschap en zijn personeel worden verleend, ondertekend in Brussel op 10 november 2004, en over het ontwerp van decreet houdende instemming met het Aanvullend Protocol tussen het Koninkrijk België en het Europees Defensieagentschap, ondertekend in Brussel op 22 juni 2005, en over de bijhorende memories van toelichting

Mijnheer de minister,

Op haar vergadering van 9 december 2005 hechte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan het ontwerp van decreet houdende instemming met het Besluit van de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, betreffende de voorrechten en immuniteiten die aan het Europees Defensieagentschap (hierna: "EDA"), en zijn personeel worden verleend, ondertekend in Brussel op 10 november 2004, en over het ontwerp van decreet houdende instemming met het Aanvullend Protocol tussen het Koninkrijk België en het Europees Defensieagentschap, ondertekend in Brussel op 22 juni 2005. De Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (hierna: "de Raad") ontving op 5 januari 2009 per brief de adviesaanvraag. Op zijn vergadering van 14 januari 2009 heeft de Raad het onderhavige advies goedgekeurd.

Het EDA, opgericht in juli 2004, heeft als opdracht de Raad van ministers en de lidstaten te steunen bij hun inspanningen de defensievermogens van de Europese Unie op het gebied van crisisbeheersing te ontwikkelen en het Europees veiligheids- en defensiebeleid in zijn huidige en toekomstige vorm te ondersteunen. De Belgische zetel van het EDA draagt bij tot het imago van België als gastland en kan de contacten tussen enerzijds het EDA en anderzijds Vlaanderen, België en de EU faciliteren.

De voorrechten en immuniteiten die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de taken van het EDA werden vastgesteld in een besluit van de vertegenwoordigers van de Lidstaten, over de voorrechten en de immuniteiten die aan het Europees Defensieagentschap en zijn personeel worden verleend. Dat besluit treedt pas in werking nadat het door tien lidstaten werd geratificeerd, waaronder het gastland van de zetel van het agentschap. Inmiddels hebben echter 15 landen het besluit geratificeerd en is het wachten op de ratificatie van België alvorens het besluit in werking kan treden.

Een Aanvullend Protocol werd tussen België en het EDA gesloten om de personeelsleden van het EDA een bijkomende fiscale vrijstelling toe te kennen zodat zij, op het vlak van de voorrechten en immuniteiten, dezelfde faciliteiten kunnen genieten als de ambtenaren van de Europese instellingen. Het was tevens de bedoeling om het personeel van het EDA in België al de voorrechten en

immuniteiten uit het Besluit te laten genieten alvorens het Besluit op het internationale vlak in werking was getreden.

De Raad betreurt het dat België in het EDA-dossier –onder meer omwille van het advies van de Raad van State– achterop hinkt en wijst nogmaals op het belang van een snelle ratificatie voor de aantrekkelijkheid van België als gastland. In zijn advies van 3 januari 2006 stelde de Raad van State dat de machtiging die in de artikelen 1.2 en 2.2 van het Aanvullend Protocol aan de bevoegde minister van financiën verleend wordt, onverenigbaar is met het wettigheidsbeginsel in fiscale aangelegenheden. De Raad spoort aan om in de toekomst de desbetreffende passages te herformuleren, zodat tegemoet wordt gekomen aan de opmerking van de Raad van State en hopelijk vermeden wordt dat dergelijke dossiers onnodige vertraging oplopen.

De Raad stipt aan dat de adviesaanvraag en de memorie van toelichting een passage bevat die door de feiten achterhaald is, namelijk: *“Dankzij het Aanvullend Protocol zal het EDA in België al de voorrechten en immuniteiten kunnen genieten die in het Besluit opgenomen werden nog vóór het Besluit op het internationale vlak in werking zal getreden zijn. Het is immers waarschijnlijk dat het Aanvullend Protocol eerder in werking zal treden dan het Besluit.”* Zoals eerder aangehaald, kan het besluit in werking treden van zodra België ratificeert. Desbetreffende passage dient dan ook volgens de Raad geschrapt uit de memorie van toelichting.

Gezien het belang van de aanwezigheid van internationale organisaties in België en gezien het zetelakkoord een gemengd karakter heeft met een weerslag op de bevoegdheidsuitoefening van Vlaanderen, sluit de Raad zich aan bij beide ontwerpen van decreet. Hij spoort aan om de formulering van de passages waarover de Raad van State een opmerking formuleerde te herbekijken om vertragingen in gelijkaardige dossiers in de toekomst te vermijden.

Hoogachtend,

Prof. dr. Jan Wouters
Voorzitter

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewest-aangelegenheid.

Artikel 2

Het Besluit van de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, betreffende de voorrechten en immuniteiten die aan het Europees Defensieagentschap en zijn personeel worden verleend, ondertekend in Brussel op 10 november 2004, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 30 januari 2009.

*De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Institutionele Hervormingen,
Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme,
Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid,*

Kris PEETERS

BIJLAGE:

Besluit van de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten,
in het kader van de Raad bijeen

**DECISIÓN DE LOS REPRESENTANTES DE LOS GOBIERNOS
DE LOS ESTADOS MIEMBROS, REUNIDOS EN EL SENO DEL CONSEJO de 10/11/2004**

**ROZHODNUTÍ ZÁSTUPCŮ VLÁD
ČLENSKÝCH STÁTŮ, ZASEDAJÍCÍCH V RADĚ, ze dne 10/11/2004**

**AFGØRELSE TRUFFET AF REPRÆSENTANTERNE FOR
MEDLEMSSTATERNES REGERINGER, FORSAMLET I RÅDET, den 10/11/2004**

**BESCHLUSS DER IM RAT VEREINIGTEN VERTRETER
DER REGIERUNGEN DER MITGLIEDSTAATEN vom 10/11/2004**

**NÓUKOGUS KOKKU TULNUD
LIHKMESRIIKIDE VALITSUSTE ESINDAJATE OTSUS, 10/11/2004**

**ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ
ΜΕΛΩΝ ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΣΥΝΗΛΘΑΝ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ, της 10/11/2004**

**DECISION OF THE REPRESENTATIVES OF THE GOVERNMENTS
OF THE MEMBER STATES, MEETING WITHIN THE COUNCIL, of 10/11/2004**

**DÉCISION DES REPRÉSENTANTS DES GOUVERNEMENTS
DES ÉTATS MEMBRES, RÉUNIS AU SEIN DU CONSEIL du 10/11/2004**

**DECISIONE DEI RAPPRESENTANTI DEI GOVERNI
DEGLI STATI MEMBRI, RIUNITI IN SEDE DI CONSIGLIO, del 10/11/2004**

**DALĪBVALSTU
VALDĪBU PĀRSTĀVJU PADOMES LĒMUMS (10/11/2004)**

**TARYBOJE POSĖDŽIAVUSIŲ
VALSTYBIŲ NARIŲ VYRIAUSYBIŲ ATSTOVŲ SPRENDIMAS 2004 m. 11/10 d.**

**A TAGÁLLAMOK KORMÁNYAINAK A TANÁCS KERETÉBEN ŰLÉSEZŐ
KÉPVISELŐI HATÁROZATA (10/11/2004)**

**BESLUIT VAN DE VERTEGENWOORDIGERS VAN DE REGERINGEN
VAN DE LIDSTATEN, IN HET KADER VAN DE RAAD BIJEEN, van 10/11/2004**

**DECYZJA PRZEDSTAWICIELI RZĄDÓW PAŃSTW
CZŁONKOWSKICH, ZEBRANYCH W RAMACH RADY, z dnia 10/11/2004**

**DECISÃO DOS REPRESENTANTES DOS GOVERNOS
DOS ESTADOS-MEMBROS REUNIDOS NO CONSELHO, de 10/11/2004**

**ROZHODNUTIE ZÁSTUPCOV VLÁD ČLENSKÝCH ŠTÁTOV,
KTORI SA ZISLI NA ZASADNUTÍ RADY, z 10/11/2004**

**SKLEP PREDSTAVNIKOV VLAD DRŽAV
ČLANIC S SREČANJA V SVETU z dne 10/11/2004**

**NEUVOSTOSSA KOKOONTUNEIDEN
JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN EDUSTAJIEN PÄÄTÖS, tehty 10/11/2004**

**BESLUT AV FÖRETRÄDARNA FÖR
MEDLEMSSTATERNAS REGERINGAR, FÖRSAMLADE I RÅDET, av den 10/11/2004**

BESLUIT
VAN DE VERTEGENWOORDIGERS VAN DE REGERINGEN
VAN DE LIDSTATEN, IN HET KADER VAN DE RAAD BIJEEN,
van 10/11/2004

betreffende de voorrechten en immuniteiten die aan
het Europees Defensieagentschap en zijn personeel worden verleend

DE VERTEGENWOORDIGERS VAN DE REGERINGEN VAN DE LIDSTATEN VAN DE
EUROPESE UNIE, IN HET KADER VAN DE RAAD BIJEEN,

Overwegende hetgeen volgt:

- 1) Op 12 juli 2004 heeft de Raad Gemeenschappelijk optreden 2004/551/GBVB betreffende de oprichting van het Europees Defensieagentschap ¹ ("het agentschap") vastgesteld.
- 2) Opdat het agentschap zijn werkzaamheden kan aanvangen, moeten aan dit agentschap van de Europese Unie en zijn personeel uitsluitend in het belang van het agentschap en van de Europese Unie de daartoe vereiste voorrechten, immuniteiten en faciliteiten worden verleend,

BESLUITEN:

¹ PB L 245 van 17.7.2004, blz. 17.

Artikel 1

Immunitéit van rechtsvervolging en vrijstelling van huiszoeking, beslaglegging, vordering, verbeurdverklaring of iedere andere vorm van dwangmaatregel

De lokalen en gebouwen van het agentschap zijn onschendbaar. Zij zijn vrijgesteld van huiszoeking, vordering, verbeurdverklaring of onteigening. De eigendommen en bezittingen van het agentschap kunnen niet worden getroffen door enige dwangmaatregel van bestuurlijke of gerechtelijke aard.

Artikel 2

Onschendbaarheid van archieven

De archieven van het agentschap zijn onschendbaar.

Artikel 3

Vrijstelling van belastingen en rechten

1. Het agentschap, zijn bezittingen, inkomsten en andere eigendommen zijn vrijgesteld van alle directe belastingen.

2. Telkens wanneer hun dit mogelijk is, treffen de regeringen van de lidstaten passende maatregelen tot kwijtschelding of teruggave van het bedrag der indirecte belastingen en van belastingen op de verkoop, welke een deel vormen van de prijs van onroerende of roerende goederen en van diensten, wanneer het agentschap voor officieel gebruik ter vervulling van zijn opdracht, functies en taken, belangrijke aankopen doet van goederen in de prijs waarvan zodanige belastingen begrepen zijn. De toepassing van deze bepalingen mag evenwel niet tot gevolg hebben dat de mededinging binnen de Gemeenschap wordt vervalst.

3. Goederen die overeenkomstig lid 2 met vrijstelling van directe belastingen of van belastingen op de verkoop zijn verworven, mogen niet worden verkocht of anderszins overgedragen, tenzij in overeenstemming met de voorwaarden die zijn overeengekomen met de lidstaat die de vrijstelling heeft verleend.

4. Geen enkele vrijstelling wordt verleend van belastingen en rechten die niet anders zijn dan eenvoudige vergoedingen voor diensten van openbaar nut.

Artikel 4

Overdracht van defensiegoederen voor officieel gebruik door het agentschap

In verband met de overdracht tussen lidstaten van defensiegoederen bestemd voor officieel gebruik door het agentschap ter vervulling van zijn opdracht, functies en taken:

is het agentschap vrijgesteld van door de lidstaten opgelegde betalingen en aflossingen, met uitzondering van administratiekosten:

streven de lidstaten ernaar dergelijke overdrachten zoveel mogelijk en in overeenstemming met hun wetten en regelingen te vergemakkelijken, onverminderd hun uit het internationale recht voortvloeiende verplichtingen.

Artikel 5

Faciliteiten en immuniteiten met betrekking tot berichtenverkeer

De lidstaten staan het agentschap toe om vrijelijk en zonder het vereiste van toestemming op hun grondgebieden te communiceren voor alle officiële doeleinden, en zij beschermen dit recht. Het agentschap is gerechtigd codes te gebruiken en zijn officiële correspondentie en andere officiële berichten te verzenden en te ontvangen per koerier of in verzegelde tassen, waarvoor dezelfde voorrechten en immuniteiten gelden als voor diplomatieke koeriers en tassen.

Artikel 6

Binnenkomst, verblijf en vertrek

Indien nodig vergemakkelijken de lidstaten de binnenkomst, het verblijf en het vertrek voor dienstdoeleinden van de in artikel 7 bedoelde personen. Dit laat de mogelijkheid onverlet om te verlangen dat bewijs wordt geleverd waaruit blijkt dat de personen die zich op de in dit artikel bedoelde behandeling beroepen, onder de in artikel 7 genoemde categorieën vallen.

Artikel 7

Voorrechten en immuniteiten van de personeelsleden van het agentschap

1. Personeelsleden die door het agentschap op grond van een overeenkomst zijn aangeworven, genieten ongeacht hun nationaliteit op het grondgebied van elk der lidstaten de volgende immuniteiten:

- a) vrijstelling van iedere vorm van rechtsvervolging voor hetgeen zij in de uitoefening van hun officiële taken hebben gezegd, geschreven of gedaan; zij blijven daarvan vrijgesteld wanneer zij niet langer personeelslid zijn;
- b) al hun officiële papieren, documenten en ander officieel materiaal zijn onschendbaar;
- c) vrijstelling van immigratiebeperkingen en vreemdelingenregistratie tezamen met hun echtgenoten en de te hunnen laste komende verwanten.

2. Op grond van een overeenkomst aangeworven personeelsleden van het agentschap waarvan de salarissen en vergoedingen onderworpen zijn aan een belasting ten bate van het agentschap als bepaald in artikel 9, zijn vrijgesteld van inkomstenbelasting op de door het agentschap betaalde salarissen en vergoedingen. Deze salarissen en vergoedingen mogen evenwel in aanmerking worden genomen bij de vaststelling van de belasting op inkomsten uit andere bronnen. Dit lid is niet van toepassing op uitkeringen bij vertrek en andere uitkeringen of vergoedingen aan voormalige op grond van een overeenkomst door het agentschap aangeworven personeelsleden en te hunnen laste komende personen.

Artikel 8

Uitzonderingen op immuniteiten

De immuniteit die aan de in artikel 7 genoemde personen wordt verleend, strekt zich niet uit tot civiele vorderingen van derden wegens schade, lichamelijk letsel of overlijden ten gevolge van verkeersongelukken die door deze personen zijn veroorzaakt.

Artikel 9

Belastingen

1. Onder de voorwaarden en volgens de procedures welke zijn neergelegd in het statuut van het personeel van het agentschap, worden de op grond van een overeenkomst voor ten minste een jaar aangeworven personeelsleden ten bate van het agentschap onderworpen aan een belasting op de door het agentschap betaalde salarissen en vergoedingen.
2. De namen en adressen van de in dit artikel bedoelde op grond van een overeenkomst aangeworven personeelsleden van het agentschap en die van andere op contractbasis werkzame personeelsleden worden elk jaar aan de lidstaten meegedeeld. Het agentschap verstrekt aan elk personeelslid jaarlijks een bewijs met vermelding van het bruto- en nettobedrag van elke door dit agentschap in het betrokken jaar betaalde bezoldiging, met inbegrip van de sommen en de aard van de betalingen en de bedragen van de inhoudingen bij de bron.

3. Dit artikel is niet van toepassing op uitkeringen bij vertrek en andere uitkeringen of vergoedingen betaald aan voormalige op grond van een overeenkomst door het agentschap aangeworven personeelsleden en te hunnen laste komende personen.

Artikel 10

Bescherming van personeel

Indien de directeur van het agentschap daar om verzoekt, nemen de lidstaten alle nodige maatregelen om de veiligheid en bescherming te waarborgen van de in dit besluit bedoelde personen wier veiligheid gevaar loopt als gevolg van ten behoeve van het agentschap verrichte werkzaamheden.

Artikel 11

Opheffing van immuniteiten

1. De bij dit besluit verleende voorrechten en immuniteiten worden in het belang van het agentschap en de Europese Unie en niet tot persoonlijk voordeel van de betrokkenen zelf verleend. Het is de plicht van het agentschap en alle personen die deze voorrechten en immuniteiten genieten, in alle andere opzichten de wetten en voorschriften van de lidstaten na te leven.

2. Op verzoek van een bevoegde autoriteit of van een justitieel orgaan in een lidstaat is de directeur, en in het geval van door de lidstaten bij het agentschap gedetacheerde nationale deskundigen ook de bevoegde autoriteit van die lidstaat, gehouden de immuniteit van het agentschap, zijn directeur en andere personeelsleden overeenkomstig artikel 7 op te heffen in de gevallen waarin deze de rechtsgang zou belemmeren en opgeheven kan worden zonder dat de belangen van het agentschap worden geschaad.

Indien een geschil ontstaat met betrekking tot een dergelijke opheffing en overleg met de bevoegde autoriteit of het bevoegde justitieel orgaan niet tot een voor beide partijen bevredigende oplossing leidt, wordt de kwestie geregeld overeenkomstig artikel 12.

3. Wanneer de immuniteit van het agentschap is opgeheven, vinden alle door de justitiële autoriteiten van de lidstaten bevolen huiszoekingen en beslagleggingen plaats in aanwezigheid van de directeur van het agentschap of een door hem gemachtigd persoon overeenkomstig de geheimhoudingsregels.

4. Het agentschap werkt te allen tijde met de bevoegde autoriteiten van de lidstaten samen met het oog op een vlotte rechtsbedeling en zet stappen om te voorkomen dat de bij dit besluit verleende voorrechten en immuniteiten worden misbruikt.

5. Wanneer een bevoegde autoriteit of een justitieel orgaan in een lidstaat van mening is dat er sprake is van misbruik van een bij dit besluit verleend voorrecht of verleende immuniteit en derhalve het agentschap om opheffing van de immuniteit verzoekt, plegen het agentschap en de bevoegde autoriteit of het justitieel orgaan overleg om vast stellen of bedoeld misbruik heeft plaatsgevonden. Het opheffingsbesluit wordt genomen overeenkomstig lid 2. Indien dat overleg niet tot een voor beide partijen bevredigend resultaat leidt, wordt de kwestie overeenkomstig de in artikel 12 vastgestelde procedure geregeld.

Artikel 12

Regeling van geschillen

Geschillen betreffende een weigering om de immuniteit op te heffen of betreffende een misbruik van immuniteit voor het agentschap of voor een persoon die uit hoofde van zijn officiële functie immuniteit geniet als omschreven in artikel 7, lid 1, worden met het oog op een regeling door de Raad besproken.

Artikel 13

Regeling voor bij het agentschap gedetacheerde nationale deskundigen

Het bepaalde in artikel 6, artikel 7, lid 1, artikel 8, artikel 11 en artikel 12 geldt ook voor nationale deskundigen die bij het agentschap zijn gedetacheerd overeenkomstig artikel 11, lid 3, punt 2, van het gemeenschappelijk optreden tot oprichting van het agentschap.

Artikel 14

Samenwerking met autoriteiten van de lidstaten

Met het oog op de toepassing van dit besluit werkt het agentschap samen met de bevoegde autoriteiten van de lidstaten.

Artikel 15

Evaluatie

Binnen twee jaar na de inwerkingtreding van dit besluit of, indien dit eerder is, bij de inwerkingtreding van het Verdrag tot vaststelling van een Grondwet voor Europa, evalueren de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, de bepalingen van dit besluit en, zo nodig, wijzigen zij deze of nemen zij een besluit over het verstrijken ervan.

Artikel 16

Territoriale toepassing

1. Dit besluit is enkel van toepassing in het moederland van de lidstaten.
2. Elke lidstaat kan de secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie ervan in kennis stellen dat dit besluit ook van toepassing is op andere grondgebieden waar de betrokken lidstaat verantwoordelijk is voor de internationale betrekkingen.

Artikel 17

Inwerkingtreding

Op de eerste dag van de tweede maand nadat tien lidstaten alsook de lidstaat waar het agentschap zijn zetel heeft het secretariaat-generaal van de Raad ervan in kennis hebben gesteld dat de voor de toepassing van dit besluit vereiste procedures in hun nationale rechtssystemen zijn voltooid, treedt dit besluit in werking voor de lidstaten die een dergelijke kennisgeving hebben gedaan.

Onverminderd het nationale recht vindt dit besluit in deze lidstaten toepassing vanaf de datum van aanneming.

Voor elke andere lidstaat treedt dit besluit in werking op de eerste dag van de tweede maand na kennisgeving aan het secretariaat-generaal van de Raad dat de voor de toepassing ervan vereiste procedures in zijn nationaal rechtssysteem zijn voltooid.

Artikel 18

Bekendmaking

Dit besluit wordt bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Hecho en Bruselas, el diez de noviembre del dos mil cuatro.

V Bruselu dne desátého listopadu dva tisíce čtyři.

Udfærdiget i Bruxelles den tiende november to tusind og fire.

Geschehen zu Brüssel am zehnten November zweitausendundvier.

Kahe tuhande neljanda aasta novembrikuu kümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα Νοεμβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.

Done at Brussels on the tenth day November in the year two thousand and four.

Fait à Bruxelles, le dix novembre deux mille quatre.

Fatto a Bruxelles, addì dieci novembre duemilaquattro.

Briselē, divi tūkstoši ceturta gada desmitajā novembrī.

Priimta du tūkstančiai ketvirtų metų lapkričio dešimtą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétézer-negyedik év november havának tizedik napján.

Magħmul fi Brussel fl-ghaxar jum ta' Novembru tas-sena elfejn u erbgħa.

Gedaan te Brussel, de tiende november tweeduizendvier.

Sporządzono w Brukseli dnia dziesiątego listopada roku dwutysięcznego czwartego.

Feito em Bruxelas, em dez de Novembro de dois mil e quatro.

V Bruseli desiateho novembra dvetisícštyri.

V Bruslju, desetega novembra leta dva tisoč štiri

Tehty Brysselissä kymmenentenä päivänä marraskuuta vuonna kaksituhattaneljä.

Som skedde i Bryssel den tionde november tjugohundrafyra.

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
 Voor de Regering van het Koninkrijk België
 Für die Regierung des Königreichs Belgien

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

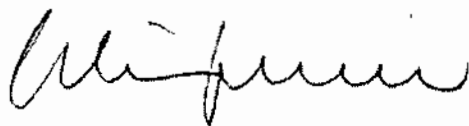
Za vládu České republiky

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

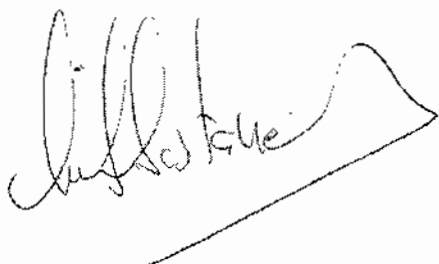
Eesti valitsuse nimel

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

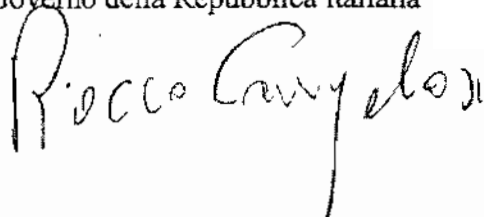
Pour le gouvernement de la République française

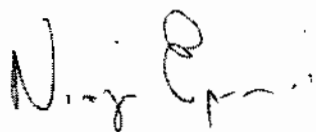
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

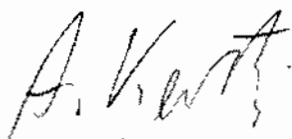
Per il Governo della Repubblica italiana

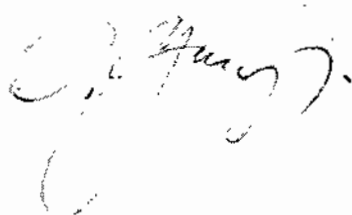
Για την κυβέρνηση της Κύπρου

Latvijas valdības vārdā

Lietuvos Vyriausybės vardu

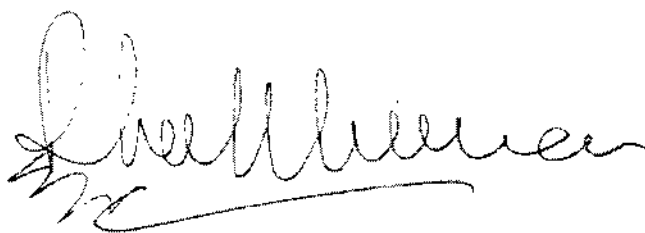
Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

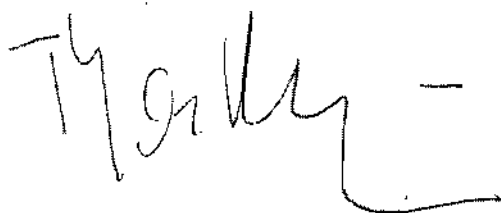
Magyarország Kormánya részéről

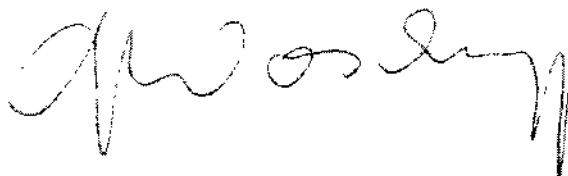
Għall-Gvern ta' Malta

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

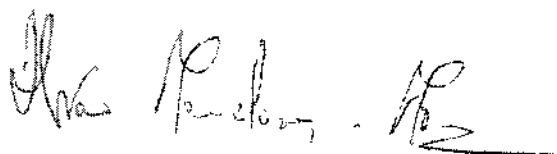
Für die Regierung der Republik Österreich

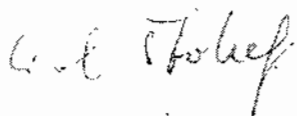
W imieniu Rządu Polski

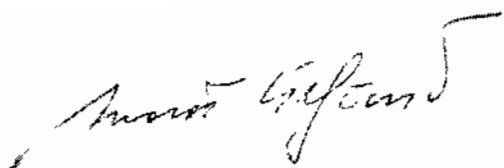
Pelo Governo da República Portuguesa

Za Vlado Slovenije

za vládu Slovenska

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

